

IN MEMORIAM

Vjekoslav Mikecin (1930. - 2009.)

Vjekoslav Mikecin, profesor na Odsjeku za sociologiju Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu, bio je dugogodišnji član Izdavačkog savjeta časopisa *Socijalna ekologija*, koji je korisnim savjetima davao punu podršku njegovu izlaženju. Umro je 28. X. 2009.

Opraštamo se od njega u ime Uredništva i u ime kolega s kojima je u početku svoga javnog djelovanja dijelio istu sudbinu životnih izazova u prvom desetljeću nakon Drugoga svjetskog rata. Iskazujemo mu priznanje i štovanje za sve što nam je značio u dugim godinama zajedničkog rada i druženja.

Izražavamo hvalu i pohvale za sve dobro što je učinio u svom životu kao svestran i duhovno bogat čovjek. Sve što je činio bilo je nadahnuto ljubavlju i voljom da ispuni svoj ljudski dug prema svojim najbližima, prijateljima i prema narodu i zemlji koje je svim srcem volio.

Bio je čovjek mnogih duhovnih interesa i djelovanja, ali uvijek temeljit i do kraja točan u naumu i svrsi.

Od 1956. do 1962. radio je na Radio Zagrebu, najprije kao suradnik, a potom kao urednik kulturno-umjetničkog uredništva. Zatim je došao na Sveučilište, najprije na Medicinski fakultet u Zagrebu, a poslije na Filozofski fakultet u Zagrebu. No, nastavio je suradnju s radijskom kućom sve do kasnih godina života kao voditelj i urednik emisije iz područja znanosti, umjetnosti i opće kulture. Ostat će legendarna njegova glasovita emisija «Situacije i duhovna kretanja» u kojoj je na znalački način obavještavao o novim kretanjima u društvenim i humanističkim znanostima. U tom smislu bio je jedan od pokretača radiofonske publicistike. U isto vrijeme bio je pokretačem i urednikom kulturno-političkih i znanstvenih časopisa koji u povijesti hrvatske časopisne kulture predstavljaju zasebno poglavlje (primjerice, «Naše teme», «Kulturni radnik»), a značajno je podupirao časopise «Revija za sociologiju» i «Socijalna ekologija». Također je bio pokretač i urednik serije biblioteka u izdavačkim kućama kao što su «Školska knjiga», «Globus», «Stvarnost». Biblioteke «Prometej», «Svijet suvremene stvarnosti» i «Suvremena misao» objavljivale su pod njegovom uredničkom rukom brojna djela; za njegova urednikovanja objavljen je zapravo cijeli niz značajnih djela iz područja društvenih i humanističkih znanosti koja još uvijek predstavljaju izvor spoznaja i stjecanja znanja na studijima. Autor je velikog broja knjiga, studija i radova među kojima su najznačajniji: «Suvremena talijanska filozofija», «Marksisti i Marx», «Rušenje dogme», «Otvoreni marksizam», «Povijest i kritička svijest», «Dijalektika povijesne zbilje», «Marksizam i revolucija», «Umjetnost i društveno-povijesna zbilja», «Situacije i duhovna kretanja» (I i II). U svakoj objektivnoj kronologiji izdavaštva i publicistike ime Vjekoslava Mikecina ostat će trajno upisano.

Istraživački i pedagoški žar snažno je izražen u sveučilišnoj karijeri, o čemu će jednom biti iskazan primjeren sud koji njegovo djelo zaslužuje. Njegov rad, predan smislu i cilje-

vima profesionalnog poziva, bio je duboko prožet osjećajem za vrijeme i prostor. Doba zaoštavanja političke i socijalne krize u 70-im i 80-im godinama minulog stoljeća, doba je njegove najplodnije djelatnosti u znanosti i publicistici. Tada je napisao svoje najbolje radove iz sociologije umjetnosti, povijesti filozofije i suvremenih filozofskih smjerova i škola. Osobito su talijanska i francuska suvremena filozofija bile predmetom njegovih proučavanja i tumačenja. Bibliografija njegovih radova obuhvaća sve bitne pojave i probleme našega vremena iskazane u znanstvenim izvorima koje je pratio i proučavao. Riječi «našega vremena» označuju vrijeme koje seže od Drugog svjetskog rata do prijelomne 1990. godine, kao godine kojom označujem kraj jedne epohe i početak nove epohe u kojoj su riječ dobili Mikecinovi studenti.

Profesor Mikecin nije bio puki egzegeta filozofskih i socioloških izvora svoga vremena, nego i borac za ideale koji su nadahnjivali naraštaj kojemu je i sam pripadao: ideali mira, slobode, solidarnosti i bratstva među ljudima sviju rasa, vjera i svjetonazora.

Novi naraštaji, koje je i on kao profesor upućivao u javni život, zacijelo će u tome duhu vrednovati njegov doprinos napretku općeg dobra u narodu. Vjerujemo da će oni sutra cijeniti i primjereno vrednovati Mikecinov doprinos koji ostaje baštinjen na tisućama pisanih i tiskanih stranica.

Mikecin nije bio ni istraživač ni tumač nošen kvalificiranjem po načelu crno-bijelo. Daleko mu je bila svaka politička i ideološka mitologija, ma koliko da je u znatnom dijelu svoga javnog života bio sudionikom ljevičarskog političkog i društvenog pokreta. Bio je sljedbenikom i akterom onog najboljeg u tom pokretu. Otklanjao je ideološki imperativ da treba vjerovati a ne raspravljati, jer je bio predan istraživanju i dijalogu.

Rođen je u Novigradu (kraj Zadra), ali je radio i u drugim krajevima Hrvatske. Trošio je svoju životnu energiju u Zagrebu, do kraja predan poslu, kao plemeniti dalmatinski kampanelist i kao europski intelektualac. Svoju životnu i profesionalnu utrku pošteno je dovršio, na što svi možemo biti ponosni. Njegov zemljak, crkveni učitelj sv. Jeronim bi rekao da ne tugujemo što je zauvijek otišao od nas, nego se radujemo što smo takvog čovjeka imali među nama. Čovjek umre, ali živi sve dok živi sjećanje na njega.